

XVII.

ДА СИ ЧУВАШЪ ЗДРАВЪТО.

Здравіе то е тѣкова нѣщо, което ся не купува съ пѣры, нито съ нищо друго. То е найдрагоцѣнно сокровище и найблагородянь даръ, когото сме получили отъ преблагаго Бога. Нашата е душа само тогава задоволна, когато е тѣлото ни здраво: защото слободно дѣйствува въ него. Умереностъта на еденѣто и піенѣто, наймного помага на здравѣто. А жестоките страсти, безмерното отчаюваніе и жалость, неумѣрените игры и веселбы и неполучаемата любовь, която е гробъ на младъ чловѣкъ, весма много повреждаватъ здравѣто; а найпаче неполучаемата любовь; защото да обыча чловѣкъ, а да бѣде презрень и изсмѣянь отъ любимыахъ предметъ, то е готова смърть. Затова треба да си чувашъ сѣрдцето, да го не завлада любовнахъ страсть; зацо ако ся укоре ни мѣчно може да се истреби напоконѣ. Честото саобращеніе съ благоразумны чловѣцы, упражненіе на собственыа дѣла и непрестаното мысленѣ за дѣяностите съ найбезбѣдны средства, които ис-